

Anledning til at sige den højtærede Minister Tak for det Bidrag, han har ydet til denne Sags Fremme. Det maa dog ikke glemmes, at det ogsaa bør udtales ved denne Lejlighed, at der er særlig Grund til at paastønne den Virksomhed, som Udvalget for Kirkesagens Fremme har udfølet i dette Øjemed, hvorved der er tilvejebragt Midler til 1 af de 3 ny Kirker, der vil komme frem derude, dernæst, at der ad privat Vej er skaffet 45,000 Kr. som Bidrag til de 2 andre Kirker, og endelig, at saavel Frederiksberg Kommunalbestyrelse som særlig Præsterne paa Frederiksberg have vist den største Offervillighed til at føre denne Sag igennem. — Disse 2 Sager ere altsaa Eksempler paa, at der først er fremsat Lovforslag om visse Anliggender, men at man derefter har fundet, at man maatte eller kunde afgøre Sagen paa Finansloven. Det kan jo efter Omstændighederne være tvivlsomt, i hvilket Omfang saadant bør ske; jeg har blot ønsket at nævne det som Ting, der ere forefaldne.

Et Punkt, jeg dernæst vil nævne, er, at det er lykkes — jeg tror ikke uden Besvær — at gennemføre en Bevilling til Udsendelse af et ekstraordinært Stationsstrib til Island med en Betøfning — saa vidt jeg ved — af 93,000 Kr. Jeg for mit Vedkommende har været meget glad ved at se, at det er lykkes Ministeriet at føre dette igennem, thi det er sikkert, at det maa fremfalde stor Harme at læse Beretningerne om, paa hvilken Maade et stort Lands Undersaatter og Fiskere paa det danske Soterritorium ved Island gøre det islandste og danske Fiskeri Afbræk, og gøre — jeg havde nær sagt, hvad de kunne, for at ødelægge Fiskeriet for Fremtiden. Der trænges virkelig til nogen Justits ud over den tarvelige Justits, der har kunnet udøves af det Stib, der plejer at være stationeret i disse Farvande. Jeg er som sagt meget glad ved, at det er lykkes Regeringen at føre denne Bevilling igennem, og jeg har endnu paa dette Omraade kun et Ønske tilbage, nemlig at vore Frænder paa Island i nogen Grad ville paastønne, at dette gøres.

Den højtærede Kirke- og Undervisningsminister har nævnt Forslaget om at forhøje Tilskuddet til Skolefonden med 100,000 Kr. til Bidrag til Lærernes og Lærerindernes Lønninger. Jeg skal for mit Vedkommende udtale, at jeg er tilfreds med, at dette Resultat er fremkommet, det vil sige, jeg er tilfreds med det paa den Maade, at jeg mener, at der er god Grund til at gøre et saadant Offer fra Statskassens Side lige over for Almueskolelærerne. Det kan jo ikke nægtes, at paa Grund af det stigende

Antal af Lærere i Landet og i Forbindelse dermed paa Grund af de daarligere Tider, mærkes det ikke tilstrækkeligt, naar man fordeler de tidligere 400,000 Kr. mellem alle dem, der ere berettigede til at komme i Betragtning. Jeg kan altsaa ikke sige andet, end at jeg finder, at det er et af de Steder, hvor det er godt at være med til at hjælpe, fordi der virkelig er Trang til det, og fordi jeg tror, at den Gerning, som der herigennem er Tale om at støtte, er af saa stor Bigtighed, at der virkelig er Grund til at gøre noget for, at Raarene for de Mænd, der virke deri, kunne være taalelige. Men jeg kan ikke tilbageholde, at jeg nok kunde have ønsket, at man havde ventet noget længere, thi jeg er enig med den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet deri, at der er Trang i allerhøjeste Grad til en Forandring af Organisationen i disse Forhold, særlig paa Lønningens Omraade, men efter mit Skøn ganske vist ogsaa paa Ansættelsesmaaden af Lærere. Jeg tror derfor, at det vilde være ganske heldigt, om man kunde komme til at faa fat paa det Spørgsmaal og komme til at se at forbedre Organisationen. Ikke des mindre, da det nu ikke har kunnet ske, har jeg for mit Vedkommende kun med Tilfredshed kunnet se, at der er blevet tilvejebragt Enighed om at gaa til denne Forøgelse med 100,000 Kr. — Det er nævnt af den højtærede Minister, at man som en lille Kompensation har faaet en Forøgelse af 10,000 Kr. paa en anden Konto, nemlig den Konto, som omhandler Ministerens Myndighed til at bruge af Stiftsmidlerne til Lønning af smaa og utilstrækkelig lønede Præstembeder. Paa denne Konto har der hidtil været benyttet 35,000; nu kan der benyttes 45,000. Det maa hertil bemærkes, at det ikke er Statskassen, der giver disse 10,000 Kr. Det er kun et Beløb, som Ministeren yderligere kan anvende af de Beløb, der ere tilbageholdte af de større Embeders Lønninger og derefter indbragne under Stiftsmidlerne. De Stiftsmidler, der saaledes ere til Anvendelse, kunne jo gøre god Nytte, hvor de komme hen, og jeg kan derfor ikke andet end udtale min Tilfredshed med, at dette er lykkes. Men det ærede Ting vil nok se, at vi herester ikke længere skulle bruge det gamle Ordsprog om, at „naar det regner paa Præsten, drypper det paa Degnen“, vi skulle sige, at „naar det regner paa Degnen, drypper det paa Præsten“, thi det er jo kun en meget lille Beløb, de 10,000 Kr., man saaledes vil give til Forbedring af Præstefaldene.

Jeg skal dernæst tillade mig nogle De-